

PROP DE VOSALTRES

Una nota essencial per a aquest temps

Estimats diocesans:

Repassant els últims comentaris dominicals m'he adonat de l'ús repetit de les conseqüències socials i externes del missatge evangèlic: la Jornada dels Pobres, el Sínode de Bisbes, el DOMUND, la solemnitat de Tots els Sants, l'Informe de la Xarxa, la Visita al Papa i molts altres aspectes de l'activitat ordinària de la vida cristiana. És un intent de mostrar i accentuar la implicació de les comunitats cristianes o d'individus a títol personal en la resposta que des de la fe es pot donar a les situacions difícils que es viuen en la nostra societat. Els cristians pretenem manifestar i ser part d'una solució davant els problemes dels quals més sofreixen. També és cert que hi ha hagut altres comentaris exclusivament informatius.

Aquest vessant d'ajuda als altres i d'implicació amb les institucions davant els drames socials, es converteix en un marcat potencial de credibilitat de l'Església davant la societat; això satisfà i enorgulleix a tots els membres de la comunitat, encara que no estiguem tots en totes les activitats. Des d'aquí, i com s'ha fet en altres ocasions, un agraïment sincer a aquells que fan possible i visible aquesta dimensió.

Però tots sabeu que existeix un altre vessant en la persona religiosa, el seu impuls per a actuar d'una manera determinada, la motivació de l'ésser humà que queda relligat a la divinitat, com afirmen els estudiosos de l'antropologia. Un proper col·labora-

dor parroquial em recordava amb molt d'afecte l'absència del significat profund del nucli cristià que s'escriuen i distribueixen amb profusió en molts escrits. Em suggeria aquest col·laborador que escrivís un resum sobre les veritats de la fe que ens servís, una vegada més, en aquest temps d'Advent.

La limitació del paper m'impedeix realitzar un aprofundiment del Credo. Els catòlics ho recitem o cantem en totes les Misses de festa. La meditació sobre cadascuna de les veritats ens porta a enfortir la nostra fe i a donar sentit al nostre actuar solidari. Així com la dedicació caritativa ens deixa satisfets perquè veiem en la pràctica els resultats en els ulls agraïts dels germans, així també hem de reconèixer i recordar que la força la rebem de Déu perquè la nostra acció sigui totalment coherent amb el nostre creure i pensar. La diem gràcia i amb ella

ho podem tot, el nostre servei cobra sentit i les paraules es transformen en relació evangelitzadora.

Tots han de saber que la nostra acció, com a creients, està motivada i sostinguda per la fe en Jesucrist. Repetirem fins a l'avorriment que ens alegra preparar el seu Naixement perquè dona plenitud a la vida de la humanitat. El servei que el catòlic presta als diversos grups de necessitats, malalts, vulnerables o descartats... és possible pel seguiment que cadascun fa darrere les petjades del Senyor. L'alegria en el rostre, el cor en l'acolliment, les mans i els peus per a arribar a les necessitats i la paraula per a recordar a tots el per-

què actuem d'aquesta manera... això mateix ens omple de felicitat plena. No us avergonyiu de proclamar sempre i en tot lloc la vostra fe i la vostra pertinença a l'Església. En l'oració final de la Missa d'un diumenge podem escoltar: «L'acció d'aquest sagrament, Senyor, penetri en el nostre cos i el nostre esperit, perquè sigui la seva força, no el nostre sentiment, qui borini la nostra vida.»

Segur que us sembla meravellós que puguem mostrar concordes la fe i la caritat de Crist. És el manteniment de l'esperança que ens toca viure de manera fonamental i radical en aquests dies de l'Advent que prepara el Nadal.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

La Fundació "La Caixa" i Caixabank col·laboren amb Verge Blanca pel projecte «Líders del carrer»

La Fundació Verge Blanca ha rebut una aportació econòmica de 10.000 euros de la Fundació "la Caixa" a través de CaixaBank per poder portar a terme el projecte «Líders del carrer». El seu objectiu és que joves en situació de risc social puguin millorar les seves competències i esdevinguin líders del seu entorn amb l'objectiu de transformar-lo. Ho faran mitjançant uns tallers i una estada de 5 dies a una casa de colònies.

Està previst que participin 16 joves d'entre 18 i 25 anys que vinguin derivats d'entitats del Tercer Sector i d'Administracions Públiques. La Fundació

Verge Blanca coordinarà el projecte que consta de sis etapes. La primera serà contactar amb les entitats per poder fer la selecció dels participants i així dissenyar el programa. A continuació, els joves participaran en diversos tallers a la seu de la Fundació Verge Blanca abans de compartir cinc dies a la casa de colònies Montsant, a Vilaller. Durant aquesta setmana, la dinàmica de l'empresa i les tendències en el món del treball, feminisme i justícia, moviments socials i societat civil, el valor del lideratge, territori i model de país. Després es farà l'avaluació del programa per saber l'impacte que ha tingut.

CERCA DE VOSOTROS

Apunte esencial para este tiempo

Estimados diocesanos:

Repasando los últimos comentarios dominicales me he percatado del uso repetido de las consecuencias sociales y externas del mensaje evangélico: la Jornada de los Pobres, el Sínodo de Obispos, el DOMUND, la solemnidad de Todos los Santos, el Informe de la Xarxa, la Visita al Papa y otros muchos aspectos de la actividad ordinaria de la vida cristiana. Es un intento de mostrar y acentuar la implicación de las comunidades cristianas o de individuos a título personal en la respuesta que desde la fe se puede dar a las situaciones difíciles que se viven en nuestra sociedad. Los cristianos pretendemos manifestar y ser parte de una solución ante los problemas de los que más que sufren. También es cierto que ha habido otros comentarios exclusivamente informativos.

Esta vertiente de ayuda a los demás y de implicación con las instituciones ante los dramas sociales, se convierte en un marcado potencial de credibilidad de la Iglesia ante la sociedad; ello satisface y enorgullece a todos los miembros de la comunidad, aunque no estemos todos en todas las actividades. Desde aquí, y como se ha hecho en otras ocasiones, un agradecimiento sincero a aquellos que hacen posible y visible esta dimensión.

Pero todos sabéis que existe otra vertiente en la persona religiosa, su impulso para actuar de una manera determinada, la motivación del ser humano que queda religado a la divinidad, como afirman los estudiosos de la antropología. Un estrecho colaborador parroquial me recordaba con mucho cariño la ausencia del significado profundo del núcleo cristiano que se escriben y distribuyen con profusión en muchos escritos. Me sugería este colaborador que escribiera un resumen sobre las verdades de la fe que nos sirviera, una vez más, en este tiempo de Adviento.

La limitación del papel me impide realizar una profundización del Credo. Los católicos lo recitamos o cantamos en todas las Misas de fiesta. La meditación sobre cada una de las verdades nos lleva a fortalecer nuestra fe y a dar sentido a nuestro actuar solidario. Así como la dedicación caritativa nos deja satisfechos porque vemos en la práctica los resultados en los ojos agradecidos de los hermanos, así también debemos reconocer y recordar que la fuerza la recibimos de Dios para que nuestra acción sea totalmente coherente con nuestro creer y pensar. La llamamos gracia y con ella lo podemos todo, nuestro servicio cobra sentido y las palabras se transforman en relación evangelizadora.

Todos deben saber que nuestra acción, como creyentes, está motivada y sostenida por la fe en Jesucristo. Repetiremos hasta la saciedad que nos alegra preparar su Nacimiento porque da plenitud a la vida de la humanidad. El servicio que el católico presta a los diversos grupos de necesitados, enfermos, vulnerables o descartados... es posible por el seguimiento que cada uno hace tras las huellas del Señor. La alegría en el rostro, el corazón en la acogida, las manos y los pies para llegar a las necesidades y la palabra para recordar a todos el porqué actuamos de esa manera... eso mismo nos llena de felicidad plena. No os avergoncéis de proclamar siempre y en todo lugar vuestra fe y vuestra pertenencia a la Iglesia. En la oración final de la Misa de un domingo podemos escuchar: «La acción de este sacramento, Señor, penetra en nuestro cuerpo y nuestro espíritu, para que sea su fuerza, no nuestro sentimiento, quien mueca nuestra vida.»

Seguro que os parece maravilloso que podamos mostrar concordantes la fe y la caridad de Cristo. Es el sustento de la esperanza que nos toca vivir de forma fundamental y radical en estos días del Adviento que prepara la Navidad.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

L'església d'Algèri torna a obrir les seves portes després de les obres de restauració

L'Església de Nostra Senyora de la Purificació d'Algèri va tornar a obrir les portes aquest diumenge 5 de desembre després de tres anys tancada a causa d'importants danys a la fonamentació de l'edifici.

Les obres realitzades fins al moment han tingut un cost de 388.628,64 euros, els quals han sigut avançats, fent un enorme esforç, pel Bisbat de Lleida. Cal destacar les aportacions dels fidels d'aquesta parròquia i la col·laboració entusiasta de l'Ajuntament d'Algèri. El projecte aprovat i realitzat compta amb subvencions públiques. Per una banda, 195.936,84 euros provinents dels fons P.O. FEDER i Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya 2014-2020, 37.546 euros de l'Oficina de Suport de la Iniciativa Cultural del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i 100.000 euros de la Diputació de Lleida.

Cal destacar que aquestes ajudes públiques atorgades es rebran de forma progressiva fins al 2023. És per això que el Bisbat ha avançat els diners per fer possible les obres.

Amb la seguretat del temple ja garantida, l'edifici es tornarà a obrir al culte el diumenge 5 de desembre. En els mesos vinents, en una darrera fase de les obres, es faran tasques d'embelliment de la façana

principal i de reforma de les instal·lacions interiors del temple.

Recordem que l'edifici comptava amb importants patologies estructurals, però la més problemàtica associada a la fonamentació, tal com explica l'arquitecte encarregat de l'obra Miquel Àngel Sala.

El Bisbat de Lleida vol agrair l'esforç per part de l'Ajuntament d'Algèri per cedir un local per a les celebracions i les activitats pastorals i per mostrar la seva constant preocupació i ajuda per buscar solucions.

Per valorar el temple, el dia 28 de novembre es va celebrar una jornada de portes obertes per explicar a la comunitat d'Algèri les tasques executades. La inauguració oficial tindrà lloc el dia 5 de desembre amb la presència del bisbe Salvador. El dimecres 8 de desembre tindrà lloc al temple un concert de l'Orfeó Lleidatà.

Concert de la Coral Maristes Montserrat a benefici d'Arrels

La Parròquia de la Sagrada Família de Lleida va acollir, el passat 28 de novembre, el concert de Nadal de la Coral Maristes Montserrat. El temple es va omplir per escoltar les cançons de la coral lleidatana dirigida per Gerard Guiu.

Els beneficis del concert es van destinar a Arrels Sant Ignasi. El concert del diumenge va ser la cloenda de tres dies d'intensa tasca formativa, a càrrec del prestigiós director, Javier Busto, que va impartir des de divendres un taller als membres de la Coral Maristes Montserrat.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

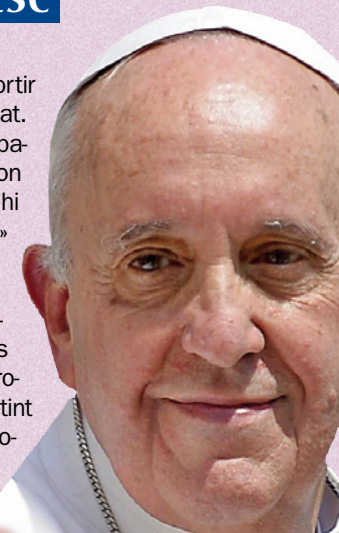

@Pontifex: «L'Eucaristia està davant nostre per a recordar-nos qui és Déu. No ho fa amb paraules, sinó de manera concreta, mostrant-nos a Déu com a Pa partit, com a Amor crucificat i lliurat» (12 de setembre).

@Pontifex: «La creu exigeix un testimoni límpid. Perquè la creu no vol ser una bandera que enarborar, sinó la font pura d'una nova manera de viure: el de l'Evangeli, el de les Benaurances» (14 de setembre).

@Pontifex: «No tinguin por de sortir a la trobada de qui està marginat. S'adonaran que surten a la trobada de Jesús. Ell els espera allí on hi ha fragilitat, no comoditat; on hi ha servei, no poder. Allí està Ell» (14 de setembre).

@Pontifex: «La veritable originalitat avui, la veritable revolució, és rebel·lar-se contra la cultura del provisor, és anar més enllà de l'instint i de l'instànt, és estimar per a tota la vida i amb tot el nostre ésser» (14 de setembre).

Aquest Nadal, cada portal és important

En aquest portal no hi ha cap mulla ni cap bou, però hi ha famílies que no arriben a final de mes. **Ajuda-les a passar unes festes amb més llum i esperança.**

Des de Càritas Diocesana de Lleida després de 21 mesos de pandèmia, volem celebrar aquest Nadal sense deixar-nos absorbir per les presses, les compres i les grans trobades. Volem celebrar i agrair, però també volem tenir presents i molt a prop a totes les persones i famílies que no arriben a final de mes. Aquest Nadal parlem de portals, perquè cadascun té la seva pròpia història. I és que **aquestes festes arriben amb poques ganes de llums i celebració per a moltes famílies que acompanyem des de Càritas. Tu pots contribuir a millorar aquesta situació.**

L'exclusió social ha augmentat d'un 18,3% a un 23% en el conjunt d'Espanya en tan sols tres anys (del 2018 al 2021) fruit de la Covid.

Avui, com fa més de 2.000 anys, la història ens demostra que només podem superar aquesta situació si estem units i connectats els uns amb els altres. Al portal de Betlem hi va néi-

xer un infant. Es trobava en un estable, sense gran cosa, una mica de palla, una petita foguera i un bressol improvisat. Afortunadament, amb l'ajuda de totes les persones que els van visitar, Josep, Maria i el seu fill Jesús van poder tirar endavant. Et convidem a viure aquestes setmanes d'Advent que ens acosten al Nadal amb consciència de poble, de veïnatge i de família.

Amb la teva col·laboració, oferirem sostre a les persones que amb prou

feines poden pagar l'habitació de lloguer a on viuen, cobrirem l'alimentació de les famílies en risc d'exclusió social i oferirem reforç escolar als més petits.

En aquestes festes, gràcies a persones com tu, farem que cada portal sigui important.

Per fer els donatius podeu entrar a la web de Càritas Diocesana de Lleida:

<https://www.caritaslleida.net/>

Càritas Diocesana de Lleida s'uneix a la campanya #PerNadalNingúSenseRegal

Enguany, des de Càritas Diocesana de Lleida s'han unit a la campanya #PerNadalNingúSenseRegal que fa tres anys va posar en marxa Fades de Ponent, associació que duu a terme diverses accions solidàries al llarg de l'any. Aquesta iniciativa té l'objectiu de retornar la il·lusió i l'esperit nadalenc a aquelles persones adultes amb risc d'exclusió social. Les persones voluntàries, d'alguna manera, es converteixen en Reis Mags i fer realitat un dels somnis que aquestes persones hagin escrit en la seva carta.

#PerNadalNingúSenseRegal compta també amb la col·laboració d'altres entitats del territori com Arrels Sant Ignasi, Antisida Lleida i Agrupa't i diversos usuaris de Càritas Diocesana de Lleida ja han escrit la seva carta.

REFLEXIONS

EL POSTHUMANISME COM A HORITZÓ (i IV)

Negació de la persona?

Els transhumanistes reivindiquen, clarament, la negació d'una referència substancial en la persona. La clàssica definició de Boeci (480-526), el darrer filòsof romà, és posada en qüestió. Segons l'autor de *De la consolació de la filosofia*, la persona és «individua substantia rationalis naturae», és a dir, substància individual de naturalesa racional. Boeci hereta i assumeix el concepte aristotèlic de substància com allò que roman en si mateix, com allò que no muda, a diferència de l'accident que no subsisteix per si mateix, sinó per «alio».

En la cosmovisió posthumanista, el cos humà pot ser modificat biotecnològicament i les informacions que configuren l'intangible de cada persona també poden ser alterades, modificades i augmentades. El jo subsistent, doncs, es dissolt.

Els posthumanistes, en conseqüència amb aquesta dessubstancialització de l'ésser humà, consideren que el concepte d'home modern és una abstracció, que la noció d'home mai no ha estat altra cosa que un projecte i que la Declaració Universal dels Drets de l'Home (1948) no ha estat res més que un compromís.

La fatiga per la finitud, per la temporalitat, per la malaltia, pel dolor, en definitiva, per la vulnerabilitat, motiva aquest projecte d'un ésser nou, el de l'home millorat, fabricat, que transcendeixi les vulnerabilitats lligades a la condició natural.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Is 7,10-14 / Sl 23 / Lc 1,26-38]. Sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Benjamí, patriarca.

21. ■ Dimarts. [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / Sl 32 / Lc 1,39-45]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. ■ Dimecres [1Sa 1,24-28 / Sl: 1Sa 2,1.4-5.6-7.8abcd / Lc 1,46-56]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg. fund., patrona dels emigrants.

23. ■ Dijous [Ml 3,1-4.23-24 / Sl 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, vg. i mr.

24. ■ Divendres [2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16 / Sl 88 / Lc 1,67-79]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadessa.

25. □ Dissabte [Nit: Is 9,2-4.6-7 / Sl 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / Sl 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / Sl 97 / He 1,1-6 / Jo 1,1-18 (o bé, més breu: 1,1-5.9-14)]. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judea.

26. □ Diumenge vinent, la Sagrada Família: Jesús, Maria i Josep (lit. hores: 1a set.) [Sir 3,3-7.14-17a / Sl 127 / Col 3,12-21 / Lc 2,41-52 (o bé: 1Sa 1,20-22.24-28) / Sl 83 / 1Jo 3,1-2.21-24 / Lc 2,41-52]. Sant Esteve, diaca i protomàrtir (35) a Jerusalem; sant Dionís, papa (259-268) i màrtir; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

Diumenge IV d'Advent (C)

COMENTARI

«Vinc a fer la vostra voluntat»

Tot ens parla ja de Nadal i, per tant, les lectures d'avui també ens fan present aquesta proximitat del naixement del Senyor. La primera lectura ja ens diu que serà a Betlem on naixerà el Messies: *Tu Betlem, petita per a figurar entre les famílies de Judà: de tu sortirà el qui ha de regir Israel. Els seus orígens són llunyans, des dels temps eternals.* Hi podem veure una clara al·lusió a la divinitat de Crist. *Es presentarà a fer de pastor... viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau.* La pau serà una de les paraules que ressonaran la nit de Nadal i durant tot aquest temps. Ell és la pau!

La carta als hebreus ens anuncia l'actitud de Crist en venir al món. *Li diu a Déu: No volem oblacions ni sacrificis.* Quina serà doncs, la seva missió, la seva ofrena al Pare? *Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat.* Per tant, ja no calen sacrificis ni holocaustos en el temple; ara només cal unir-nos al Crist fent sempre la voluntat del Pare. Per això al final afirma: *A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre per complir aquesta voluntat de Déu.* Jesús, durant tota la seva vida mortal, no buscarà altra cosa que fer sempre la voluntat del Pare. Aquest és el sacrifici o l'ofrena que vol el Senyor.

I l'Evangeli ja ens mostra el Senyor no nascut encara però sí present ja en el si de la seva mare. Per això, *Elisabet, plena de l'Esperit Sant,* descobreix una altra realitat, molt més profunda, en la seva cosina: *Qui soc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me.* És el Senyor, el seu Senyor, el que hi ha en el si de la seva cosina. I el fill que també espera Elisabet (Joan Baptista) experimenta igualment en el seu si la presència d'aquell que anunciarà més tard, aquell que batejarà amb la força de l'Esperit. *Elisabet subratlla sobretot la fe de Maria: Felicitat tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber es complirà.* Amb la mateixa fe, creiem que l'infant de Betlem és el Salvador del món, la pau de tots els homes, el Déu encarnat per nosaltres.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia de Miquees (Mi 5,1-4a)

Això diu el Senyor: «Tu Bet-Lèhem Efrata, petita per figurar entre les famílies de Judà: de tu en sortirà el qui ha de regir Israel.» Els seus orígens són llunyans, des dels temps eternals. Els tindrà abandonats fins que la mare haurà tingut un fill; aleshores la resta dels germans tornarà cap al poble d'Israel. Es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor. I viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau.

▶ Salm responsorial (79)

R. *Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.*

Pastor d'Israel, escolteu-nos. / Vós que teniu querubins per carrossa, / desvetlleu el vostre poder, / veniu a salvar-nos. R.

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya, / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

Que la vostra mà reposi / sobre l'home que serà el vostre braç dret, / el fill de l'home a qui vós doneu la força. / No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos la vida / perquè invoquem el vostre nom. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 10,5-10)

Germans, Crist deia a Déu quan entrà al món: «No volem oblacions ni sacrificis, però m'heu format un cos; no exigiu l'holocaust ni l'expiació. Per això us dic: Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat.» Primer ha dit: «Les oblacions i els sacrificis, l'holocaust i l'expiació, no els volem ni els exigiu», encara que totes aquestes ofrenes són precisament les que la llei prescrivia. Després afegeix: «Vinc a fer la vostra voluntat.» Adoneu-vos com suprimeix tot el que deia abans i ho substitueix pel que diu després. A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre per complir aquesta «voluntat» de Déu.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 1,39-45)

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà; entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes, i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. Qui soc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Felicitat tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà.»

▶ Lectura de la profecia de Miqueas (Miq 5,1-4a)

Esto dice el Señor: «Y tú, Belén Efratá, pequeña entre los clanes de Judá, de ti voy a sacar al que ha de gobernar Israel; sus orígenes son de antaño, de tiempos inmemoriales. Por eso, los entregará hasta que dé a luz la que debe dar a luz, el resto de sus hermanos volverá junto con los hijos de Israel. Se mantendrá firme, pastoreará con la fuerza del Señor, con el dominio del nombre del Señor, su Dios; se instalarán, ya que el Señor se hará grande hasta el confín de la tierra. Él mismo será la paz».

▶ Salmo responsorial (79)

R. *Oh, Dios, restáuranos, que brille tu rostro y nos salve.*

Pastor de Israel, escucha, / tú que te sientas sobre querubines, resplandece. / Despierta tu poder y ven a salvarnos. R.

Dios del universo, vuélvete: / mira desde el cielo, fíjate, / ven a visitar tu viña. / Cuida la cepa que tu diestra plantó, / y al hijo del hombre que tú has fortalecido. R.

Que tu mano proteja a tu escogido, / al hombre que tú fortaleciste. / No nos alejaremos de ti: / danos vida, para que invoquemos tu nombre. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 10,5-10)

Hermanos: Al entrar Cristo en el mundo dice: «Tú no quisiste sacrificios ni ofrendas, pero me formaste un cuerpo; no aceptaste holocaustos ni víctimas expiatorias. Entonces yo dije: He aquí que vengo —pues así está escrito en el comienzo del libro acerca de mí— para hacer, ¡oh Dios!, tu voluntad». Primero dice: «Tú no quisiste sacrificios ni ofrendas, ni holocaustos, ni víctimas expiatorias», que se ofrecen según la ley. Después añade: «He aquí que vengo para hacer tu voluntad». Niega lo primero, para afirmar lo segundo. Y conforme a esa voluntad todos quedamos santificados por la oblación del cuerpo de Jesucristo, hecha una vez para siempre.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 1,39-45)

En aquellos días, María se levantó y se puso en camino de prisa hacia la montaña, a una ciudad de Judá; entró en casa de Zacarías y saludó a Isabel. Aconteció que, en cuanto Isabel oyó el saludo de María, saltó la criatura en su vientre. Se llenó Isabel del Espíritu Santo y, levantando la voz, exclamó: «¡Bendita tú entre las mujeres, y bendito el fruto de tu vientre! ¿Quién soy yo para que me visite la madre de mi Señor? Pues, en cuanto tu saludo llegó a mis oídos, la criatura saltó de alegría en mi vientre. Bienaventurada la que ha creído, porque lo que le ha dicho el Señor se cumplirá.»